

Adviescommissie afgesloten strafzaken

Postbus 20303 2500 EH Den Haag

Bezoekadres:
Korte Voorhout 8
2511 EK Den Haag

Zaak [verzoeker] (ACAS 033)

Beknopt relaas van de feiten

Op 23 januari 2008 werd omstreeks 02.39 uur in de hal van serviceflat "[A]" te 's-Hertogenbosch het lichaam aangetroffen van een man die later bleek te zijn genaamd [slachtoffer] (bijnaam [slachtoffer]). Uit onderzoek bleek dat het slachtoffer was overleden door bloedverlies als gevolg van een steekwond in de hals. De steekwond was toegebracht bij een nabijgelegen Shell tankstation waarna het slachtoffer nog kans had gezien om lopend de serviceflat te bereiken. Als verdachten werden aangehouden [verzoeker] en diens vriendin [betrokkene 1]. Het slachtoffer [slachtoffer] was een oude vriend van [betrokkene 1]. [verzoeker] was de toenmalige vriend van [betrokkene 1]. Nadat [slachtoffer] die nacht telefonisch aan [betrokkene 1] om geld had gevraagd in verband met zijn verslaving heeft [betrokkene 1] een afspraak gemaakt om hem geld te overhandigen bij het Shell tankstation. [verzoeker] ging mee om haar te beschermen voor het geval [slachtoffer] lastig zou worden. [betrokkene 1] parkeerde bij de wasstraat van het tankstation en wachtte in de auto op de komst van [slachtoffer]. [verzoeker] stelde zich verdekt op tussen een paar (rol)vuilcontainers. In afwachting van de komst van [slachtoffer] dronk [verzoeker] een blikje bier leeg en rookte [betrokkene 1] en [verzoeker] een of meer sigaretten. Op camerabeelden van het tankstation is vastgelegd dat [slachtoffer] aankwam, uit zijn auto stapte en naar de bestuurderskant van de auto waarin [betrokkene 1] zat toeliep, waarna een persoon met een donkere jas en broek met witte bies hem van achteren met een licht reflecterend voorwerp in de rechterhand naderde en hem kennelijk met een mes stak. Hierna vluchtte [slachtoffer] lopend weg, stapte de persoon met de donkere jas bij [betrokkene 1] in en reed de auto weg. [slachtoffer] liet een bloedspoor achter en haalde het tot de hal van het nabijgelegen flatgebouw "[A]". Daar wist hij nog via een intercom om hulp te vragen alvorens hij ter plekke overleed.

Na onderzoek werden [betrokkene 1] en [verzoeker] aangehouden. Op aangeven van [betrokkene 1] werd het gebruikte wapen (een mes met daarop bloed van [slachtoffer]) gevonden en werd DNA materiaal van [verzoeker] aangetroffen op een peuk en een bierblikje op de plaats delict. In de woning van [verzoeker] (waar ook [betrokkene 1] in de periode rond het incident regelmatig verbleef) werden onder meer een paar schoenen en een broek met witte bies inbeslaggenomen. Op de broek werden bloedsporen van [slachtoffer] aangetroffen. Ook op de passagiersstoel van de auto die door [betrokkene 1] was bestuurd (een BMW van haar vader) werden bloedsporen van [slachtoffer] aangetroffen. [betrokkene 1] wees [verzoeker] aan als de persoon die bij het tankstation had gestoken en haar opdracht had gegeven om weg te rijden, de snelweg op te gaan en bij een afslag te stoppen alwaar [verzoeker] het later aangetroffen mes weggooid. Zij heeft steeds verklaard niet te hebben geweten dat [verzoeker] een mes bij zich had en evenmin iets te

hebben geweten van een vooropgezet plan van [verzoeker] om [slachtoffer] te steken. Zij is in hoger beroep vrijgesproken. [verzoeker] heeft steeds volgehouden niet te hebben gestoken. Hij heeft zich vanaf een bepaald moment in de verhoren beroepen op zijn zwijgrecht.

Rechtsgang

[verzoeker] is in eerste aanleg door de Rechtbank 's-Hertogenbosch op 15 april 2009¹ wegens moord veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van tweeëntwintig jaren. [verzoeker] heeft tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld. Het Gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft op 17 november 2010² uitspraak gedaan. [verzoeker] is wegens moord veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeventien jaren. Op het beroep in cassatie tegen dit arrest heeft de Hoge Raad der Nederlanden op 12 februari 2013³ arrest gewezen en de opgelegde gevangenisstraf in verband met het overschrijden van de redelijke termijn in de cassatiefase teruggebracht tot zestien jaren en zes maanden.

Het verzoek van de veroordeelde en zijn advocaat

Mr. F.L.C. Schoolderman, advocaat te 's-Hertogenbosch, heeft namens verzoeker op 2 augustus 2016 een verzoek tot nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening ex artikel 461 van het Wetboek van Strafvordering ingediend.

De veroordeling

In het verzoekschrift wordt gesteld dat het fundament van de bewijsconstructie is dat [betrokkene 1] heeft verklaard aanwezig te zijn geweest op het moment dat het slachtoffer [slachtoffer] werd gestoken en dat de persoon die de messteek heeft toegebracht verzoeker [verzoeker] is (verzoekschrift punt 5).

Gesteld wordt dat [betrokkene 1] met betrekking tot de veroordeelde [verzoeker] (uit eigen belang) een valse verklaring heeft afgelegd en dat [betrokkene 2] de werkelijke dader is (verzoekschrift punt 6 en 7).

Het Hof heeft op het punt van de betrouwbaarheid van de verklaringen de bezwaren van de verdediging terzijde geschoven onder de motivering dat de verklaringen steun vinden in objectieve gegevens. Deze betreffen:

- a. Biologische sporen op een bierblikje aangetroffen op de plaats delict waarbij een match is met het DNA van verzoeker met een matchkans van 1 op 1 miljard.
- b. Biologische sporen op een sigarettenpeuk aangetroffen op de plaats delict waarbij een DNA-mengprofiel is aangetroffen en het DNA-profiel van verzoeker matcht met een deel van het profiel waarbij als matchkans van het profiel 1 op 91.000 is vastgesteld.
- c. Bloed van slachtoffer [slachtoffer] op een CD-hoes en op de bekleding van de rijdersstoel van de BMW van [betrokkene 1].
- d. Bloed van slachtoffer [slachtoffer] is aangetroffen op de trainingsbroek die in de woning van verzoeker is aangetroffen en aan hem worden toegeschreven.

¹ ECLI:NL:RBSHE:2009:BI0918.

² ECLI:NL:GHSHE:2010:BO4267.

³ ECLI:NL:HR:2013:BZ1894.

Nieuwe feiten

Het betreft (punt 10 verzoekschrift):

- a. Verklaringen van twee personen die kenbaar hebben gemaakt informatie te hebben van direct betrokkenen dat verzoeker onschuldig is en dat [betrokkene 2] de dader is.
- b. Verbetering van de kwaliteit van de camerabeelden waardoor nieuwe details over de dader zichtbaar zijn geworden en die het DNA-materiaal dat is aangetroffen op de plaats delict in een nieuw daglicht plaatsen. Op de beelden zou een nieuw detail van de schoenen van de dader zichtbaar zijn, te weten een reflecterende hielkap.

Ad a Getuigen

[betrokkene 3] schrijft in een op 10 november 2014 door verzoeker ontvangen, niet gedateerde brief dat hij tijdens zijn verblijf in het Pieter Baan Centrum intensief contact heeft gehad met [betrokkene 1] die daar eveneens verbleef. Hij schrijft dat [betrokkene 1] aan hem heeft verteld dat [verzoeker] onschuldig was en een zekere [betrokkene 2] de moord had gepleegd (punt 11 verzoekschrift).

[betrokkene 4] heeft in een brief aan verzoekers raadsman Kuijpers, gedateerd 16 november 2014 een verklaring afgelegd. Hij heeft verklaard dat hij een jaar na de moord op [slachtoffer] regelmatig bij [betrokkene 1] heeft verbleven. Hij heeft haar meegemaakt samen met [betrokkene 2] – met wie zij op dat moment een relatie had. Uit [betrokkene 2]’s mond heeft hij gehoord dat hij ([betrokkene 2]) de moord had gepleegd in het bijzijn van [betrokkene 1] (punt 12 verzoekschrift).

[betrokkene 3] zegt te hebben verklaard vanuit rechtvaardigheidsgevoel. [betrokkene 4] heeft niet eerder durven te verklaren uit angst voor [betrokkene 2]. Nu deze inmiddels is overleden durft [betrokkene 4] wel naar voren te treden (punt 13 verzoekschrift).

Ad b Camerabeelden ten aanzien van “rookmomenten” en het DNA op sigaretten peuken

In het verzoekschrift wordt verder vermeld dat een nieuwe deskundige – de heer ir. B.H. van den Heuvel – op basis van nieuwe technieken meer details van de camerabeelden zichtbaar heeft gemaakt waardoor ernstig getwijfeld moet worden aan de beoordeling van het DNA-materiaal op de sigarettenpeuk als een van de pijlers van het betrouwbaarheidsoordeel (punt 15 verzoekschrift).

Kort samengevat wordt in de punten 16 tot en met 20 van het verzoekschrift gesteld dat de dader niet één maar twee sigaretten heeft gerookt. In de punten 21 tot en met 29 wordt gesteld dat door het Gerechtshof in de bewijsoverwegingen⁴ ten onrechte is aangenomen dat het aantreffen van een DNA-mengprofiel van [betrokkene 1] en [verzoeker] op de sigarettenpeuk de betrouwbaarheid van de verklaring van [betrokkene 1] ondersteunt. De nieuwe beoordeling van de camerabeelden toont aan dat van een tweede peuk met een enkelvoudig DNA-profiel van de dader ter plaatse sprake moet zijn en dat niet is waargenomen waar deze is beland. Overige aangetroffen sigarettenpeuken zijn niet vergeleken met het DNA-profiel van [betrokkene 2] (punt 26 verzoekschrift).

Camerabeelden ten aanzien van de schoenen

⁴ Arrest 1.4

In het verzoekschrift (punt 30) wordt gesteld dat het hernieuwde onderzoek van de camerabeelden ten aanzien van de schoenen van de dader oplevert dat de schoenen een “lichtvlakje aan de achterzijde, mogelijk een reflecterende hielkap” hebben. Verder wordt gesteld dat de inbeslaggenomen schoenen wit van kleur zijn maar dat de hielkap juist donkerder van kleur is dan de rest van de schoen. De beelden geven verzoeker concrete aanleiding (verzoekschrift punt 33) om te twijfelen aan de (impliciete) veronderstelling dat de schoenen van de dader dezelfde zijn als de schoenen die in de kamer van [verzoeker] zijn aangetroffen. Verzoeker is van mening dat daarmee ook een belangrijke pijler wankelt onder de aanname voor de vaststelling dat [verzoeker] de drager van de trainingsbroek was.

Resumerend

Verzoeker stelt kort samengevat dat de betrouwbaarheid van de verklaringen van [betrokkene 1] ernstig betwijfeld moet worden op grond van de nieuwe feiten, zeker in onderlinge samenhang bezien. Daarnaast wordt gesteld dat op basis hiervan voldoende aanwijzingen bestaan om ook de andere pijler van de betrouwbaarheidstoets van het Hof (de trainingsbroek) nader te onderzoeken (punten 34 tot en met 39 van het verzoekschrift).

Gevraagd nader onderzoek

a. Onderzoek aan de sigarettenpeuken van de plaats delict

Op de plaats delict zijn meerdere sigarettenpeuken veiliggesteld. Deze zijn onderzocht op biologische sporen. Er is één peuk aangetroffen met een mengprofiel, de overige zijn enkelvoudige profielen. De enkelvoudige DNA-profielen op deze peuken hebben geen match opgeleverd. Verzocht wordt na te gaan of er in de tussentijd wel een match is gevonden via de databank en vergelijkend onderzoek uit te voeren met DNA van [betrokkene 2].

b. Onderzoek aan de trainingsbroek

In de woning aan de [a-straat 1] te 's-Hertogenbosch is in de kast van [verzoeker] een trainingsbroek aangetroffen. Verzocht wordt om de broek te onderzoeken op de aanwezigheid van biologische sporen c.q. huidepitheel aan de binnenzijde van de broeksband en deze sporen- indien aanwezig- te onderwerpen aan vergelijkend DNA-onderzoek, waarbij de profielen van de sigarettenpeuken worden betrokken.

c. Onderzoek aan de witte schoenen

In de woning aan de [a-straat 1] te 's-Hertogenbosch is onder het bed in de kamer van [verzoeker] een paar witte schoenen aangetroffen. Verzocht wordt om deze te onderzoeken op gelijkenissen c.q. verschillen met de schoenen van de dader die op de camerabeelden zijn waar te nemen. Tevens wordt verzocht deze op de aanwezigheid van bloedsporen en overige biologische sporen te onderzoeken en –indien aanwezig – deze te onderwerpen aan vergelijkend DNA-onderzoek.

Het wettelijk kader voor de behandeling van het verzoek

Op grond van artikel 462, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering is de Adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS, hierna: Commissie) belast met de advisering over de wenselijkheid van een nader onderzoek als bedoeld in artikel 461, eerste lid, Sv. Dat wil zeggen een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, eerste lid, onder c. Volgens laatstgenoemde bepaling kan de Hoge Raad een veroordeling herzien indien er sprake is van een gegeven dat bij het onderzoek op

de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid, hetzij tot een vrijspraak van de gewezen verdachte, hetzij tot een ontslag van alle rechtsvervolging, hetzij tot de niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie, hetzij tot de toepassing van een minder zware strafbepaling.

De Commissie brengt haar advies uit aan de procureur-generaal bij de Hoge Raad (art. 462, lid 1, Sv) of aan de Hoge Raad zelf (art. 469, lid 1, Sv).

In de Nota van Toelichting bij het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken wordt opgemerkt dat onder de vraag naar de wenselijkheid van een nader onderzoek, kan worden begrepen de vraag naar de vraagstelling en inrichting van dat onderzoek (§ 2.1). Ook kan de Commissie adviseren om in het kader van een nader onderzoek de door haar wenselijk geoordeelde onderzoek handelingen te doen uitvoeren (Nota van Toelichting bij artikel 8 van het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken).

De activiteiten van de Commissie

De Commissie heeft het procesdossier op 24 oktober 2016 ontvangen. Vanuit de Commissie zijn het lid B.R. Visser en het plaatsvervangend lid M.J.M. Nieuwenhuis met de voorbereiding van het advies belast. Daartoe hebben zij onafhankelijk van elkaar het dossier bestudeerd en besproken. Het concept advies is vervolgens op 15 maart 2017 en 11 mei 2017 in de vergadering van de Commissie besproken. Daarbij hebben de commissieleden De Doelder en Franken zich verschoond. Commissielid Velings heeft deelgenomen aan de beraadslaging.

De bevindingen van de Commissie

In het verzoekschrift wordt gesteld dat de gepresenteerde nieuwe feiten de resultaten van de gevraagde onderzoeken een onderbouwing (kunnen) vormen van het scenario dat [betrokkene 1] vuil spel heeft gespeeld en door middel van valse verklaringen [verzoeker] voor de dood van [slachtoffer] heeft laten opdraaien terwijl [betrokkene 2] de werkelijke dader is. Verzoeker wil de nieuwe feiten en gevraagde onderzoeken kennelijk gebruiken als voertuig op weg naar een vaststelling dat [betrokkene 1] inderdaad valse verklaringen heeft afgelegd en bewijsmiddelen heeft gefabriceerd.

De verdediging van [verzoeker] heeft ook al tijdens de zittingen van de Rechtbank en het Hof in 's-Hertogenbosch beweerd dat [betrokkene 1] niet de waarheid had gesproken en een bewijsmiddel ten nadele van [verzoeker] (de trainingsbroek met witte bies met bloed van het slachtoffer) in de woning van [verzoeker] had neergelegd terwijl deze broek in werkelijkheid van [betrokkene 2] zou zijn geweest.

Alvorens in te gaan op de gevraagde nieuwe onderzoeken stelt de Commissie het volgende vast.

Bewijsoverwegingen Gerechtshof

Tijdens de behandeling van de zaak door het Hof is stilgestaan bij de bovengenoemde beweringen van de verdediging. In het arrest van 17 november 2010 wordt onder de bewijsoverwegingen (onder punt 2) uitgebreid ingegaan op de verklaringen van [betrokkene 1] en [verzoeker], op de vastgestelde objectieve bewijsmiddelen (aangetroffen DNA-sporen)

en op de camerabeelden. In het bijzonder stelt het Hof hieromtrent het volgende vast (nummering verwijst naar de bewijsoverwegingen in het arrest):

Het Hof twijfelt niet aan de betrouwbaarheid van de verklaringen van [betrokkene 1] omdat deze in de kern gelijkloend zijn en in belangrijke mate steun vinden in technisch bewijs (punt 2.1.2).

Het door de verdediging geschetste scenario dat een derde persoon in de bewuste nacht de voor [verzoeker] belastende bewijsstukken (bierblikje en peuk) bij het tankstation zou hebben gedeponereerd, wordt op geen enkele wijze ondersteund door objectieve aanknopingspunten en wordt om die reden terzijde geschoven (punt 2.2.4).

Op de in de kast van [verzoeker] aangetroffen trainingsbroek met witte bies is blijkens een rapport van het NFI niet alleen bloed van [slachtoffer] aangetroffen maar tevens een geringe hoeveelheid celmateriaal dat mogelijk van [verzoeker] afkomstig is. Het frappeert het Hof dat bij het onderzoek aan de broek geen celmateriaal van [betrokkene 1] is aangetroffen (punt 2.3.3). Het Hof overweegt ook dat er, gelet op de verklaringen van [verzoeker], feitelijk nagenoeg geen mogelijkheid is geweest voor [betrokkene 1] om de trainingsbroek ongezien in de kast van verdachte te leggen (punt 2.3.2).

In de bewijsmiddelen wordt onder punt 1.5 uitgebreid ingegaan op de resultaten van een nader onderzoek naar de desbetreffende broek. Het gaat dan onder meer om de uitkomsten van een passessie en van een vergelijkend onderzoek met andere broeken. Onder verwijzing naar deze bewijsoverwegingen en naar bovengenoemde overwegingen wijst het Hof het verzoek van de verdediging tot *het alsnog door [verzoeker] passen van de inbeslaggenomen broek alsmede het alsnog onderzoeken van deze broek op aanwezig huidepitheel* (cursivering door ACAS) af. Het voorwaardelijk verzoek van de raadsman tot het wijzen van een tussenarrest wordt eveneens afgewezen (punt 2.3.5).

Het Hof gaat specifiek in op de stelling van de verdediging dat er sprake is van een complot en dat er feiten en omstandigheden zijn die de verdenking laden op de vader van [betrokkene 1] en op [betrokkene 2]. Volgens het Hof zijn er geen objectieve aanknopingspunten voor betrokkenheid van [betrokkene 2] en de vader van [betrokkene 1]. Het gesuggereerde complot is niet ook maar in het minst aannemelijk geworden. Bijgevolg wordt het verweer van de raadsman in al zijn onderdelen verworpen (punt 2.5.2).

Tot zover de bewijsoverwegingen van het Hof.

De nieuwe getuigenverklaringen

De gepresenteerde nieuwe getuigenverklaringen komen zes jaar na dato naar voren, zijn weinig specifiek en zijn beide gelinkt aan [betrokkene 1]. [betrokkene 3] zou zijn informatie van [betrokkene 1] zelf hebben gekregen en [betrokkene 4] van [betrokkene 2], in het bijzijn van [betrokkene 1]. Het is de Commissie niet bekend dat [betrokkene 1] inmiddels is teruggekomen van haar eerdere verklaringen. De thans opgevoerde verklaring van [betrokkene 4] is niet de eerste verklaring die door hem in deze zaak is afgelegd. Op 30 januari 2008 is hij als getuige gehoord. Tijdens dit verhoor beschreef hij [verzoeker] als zijn beste maatje die hij nooit zou laten vallen en [betrokkene 1] als een persoon die hij niks voor

[verzoeker] vond. Van [betrokkene 1] moest hij niets hebben. Hij zei verder niets omtrent het misdrijf te weten.

De Commissie volstaat met de constatering dat de uiterst summiere getuigenverklaringen op zich niet direct de onschuld van [verzoeker] aantonen. Daarbij baseert de Commissie zich op het geheel aan bewijsoverwegingen die door het Hof zijn gevolgd. De verklaring van [betrokkene 1] wordt immers ondersteund door een samenstel van technische bewijsmiddelen. De Commissie waardeert de getuigenverklaringen vooral als een onderbouwing van het verzoek tot nader onderzoek naar de betrokkenheid van [betrokkene 2]. De Commissie ziet geen aanleiding om zelfstandig te beslissen tot nader verhoor van deze getuigen.

Het valt de Commissie op dat de gevraagde onderzoeken niet verder op de nieuwe getuigenverklaringen zijn gericht maar volledig op het forensisch onderzoek.

De nieuwe analyse van de camerabeelden

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van het feit dat de camerabeelden in het najaar van 2015 opnieuw zijn bekeken door de deskundige Ir. B. H. van den Heuvel en dat deze op 16 december 2015 een rapport heeft uitgebracht met als titel: "Quick Scan. Herbeoordeling beelden TGO Pomp".

In het verzoekschrift wordt gesteld dat door de dader niet één maar twee sigaretten zijn gerookt. Een sigaret zou mede door [betrokkene 1] zijn gerookt en de peuk hebben opgeleverd die gevonden is bij de wasstraat en waarop door het NFI een mengprofiel van [betrokkene 1] en [verzoeker] (random match probability van 1 op 91.000) werd aangetroffen (gebruikt door het Hof in de bewijsoverwegingen onder punt 1.4.2 en 1.4.3). De tweede sigaret zou door de dader alleen zijn gerookt, zou dus een enkelvoudig DNA-spoor van de dader moeten hebben opgeleverd. Echter op de plaats delict is geen sigarettenpeuk met een enkelvoudig profiel van [verzoeker] aangetroffen. Dit maakt het naar de mening van verzoeker mogelijk dat er wel enkelvoudige profielen van anderen te vinden zouden kunnen zijn, zoals dat van bijvoorbeeld [betrokkene 2]. Ook op de door deskundige Van den Heuvel bestudeerde camerabeelden kan deze niet waarnemen waar de peuk van deze, mogelijk alleen door de dader gerookte, sigaret (het lichtpuntje begint op de camerabeelden bij de auto, het overgeven van een sigaret is hier niet waar te nemen doch uit te sluiten valt het op basis van de camerabeelden evenmin) is gebeven.

Het is in dit verband van betekenis dat de deskundige Van den Heuvel na het opnieuw met behulp van verbeterde technieken bestuderen van de camerabeelden zijn rapport afsluit met de volgende beoordeling:

(citaat van tekst beoordeling op pagina 6)

"De herbeoordeling van het materiaal van TGO Pomp geeft steun aan de argumentatie in het vonnis. De herbeoordeling heeft waarnemingen in de beelden opgeleverd die zelfs extra steun geven voor de gebruikte argumentatie. De belangrijkste extra waarnemingen zijn het zeer waarschijnlijk wegwerpen van een sigaret door NN1 (noot Commissie: bedoeld wordt de dader) en het gezamenlijk roken van een sigaret door NN1 en NN2 (noot Commissie: bedoeld wordt chauffeur vluchtauto dader, d.w.z. [betrokkene 1]). De herbeoordeling heeft geen aanwijzingen opgeleverd die in een andere richting wijzen dan verwoord in het vonnis."

De Commissie gaat er van uit dat daar waar Van den Heuvel spreekt over vonnis hij mogelijk arrest bedoelt. In ieder geval geldt deze beoordeling evenzeer voor het arrest van het Hof. Deze beoordeling ondersteunt de mening van de Commissie dat er geen reden is om een nieuwe betekenis aan de camerabeelden toe te kennen.

De mogelijke betrokkenheid van [betrokkene 2]

Het feit dat de naam [betrokkene 2] als mogelijke dader wordt genoemd, komt niet uit de lucht vallen. In de maanden na het gebeuren is er informatie bij de Criminele Inlichting Eenheden binnen gekomen die luidde dat één van de broers [betrokkene 2], mogelijk [betrokkene 2], samen met een vriendin schuldig zou zijn aan de moord op “[slachtoffer]” (noot ACAS: bedoeld wordt slachtoffer [slachtoffer]) in Den Bosch-Zuid.

[betrokkene 2] is vervolgens op 2 juli 2008 door de rechter-commissaris S. de Vries, in het bijzijn van officier van justitie W. Bos en de raadslieden van [verzoeker] en [betrokkene 1] als getuige gehoord. Tijdens dit verhoor verklaarde hij onder meer over zijn toen recente maar inmiddels beëindigde seksuele relatie met [betrokkene 1]. Naast het feit dat hij elke betrokkenheid bij de dood van [slachtoffer] ontkende, vertelde hij dat hij [betrokkene 1] op de dag voor de moord of op de dag van de moord bij het Shell-station bij [A] heeft gezien en gesproken. Hij was uit zijn eigen auto gestapt, naar haar toegelopen en nadat hij coke van haar had gekregen weer weggegaan. Daarna was hij naar huis gegaan en die nacht niet meer bij [A] geweest.

In het verslag van het verhoor staat verder onder meer dat [betrokkene 2] zelf de politie heeft gevraagd om zijn woning te doorzoeken. In dat verband verklaarde hij dat hij bang was om slachtoffer te worden van een opzetje om hem als betrokkene bij de moord aan te merken. Hij verklaarde dat [betrokkene 1] veel bij hem thuis kwam, dat hij vanwege het gebruik van medicijnen niet altijd bij zijn positieven was, dat de voor- en achterbalkondeuren van zijn woning niet afgesloten konden worden en dat spullen soms anders lagen wanneer hij thuis kwam.

Op 11 december 2009 is [betrokkene 2] nogmaals door rechter-commissaris als getuige gehoord. Tijdens dit verhoor bleef hij bij zijn eerder bij de rechter-commissaris afgelegde getuigenverklaring. Als nadere toelichting op zijn eerdere verzoek aan de politie om zijn woning te doorzoeken, verklaarde hij nog dat hij het idee had dat er misschien sporen die met de dood van [slachtoffer] te maken hadden, door [betrokkene 1] in zijn woning terecht gekomen zouden kunnen zijn. Ook dacht hij dat er misschien geprobeerd zou worden om hem de dood van [slachtoffer] in de schoenen te schuiven. Hij had het gevoel dat hij gevaar liep omdat zowel [slachtoffer] als hijzelf ex-partners van [betrokkene 1] waren. Hij had [betrokkene 1] na haar vrijlating nog wel gesproken waarbij zij had gezegd niets met de dood van [slachtoffer] te maken te hebben. [verzoeker] had volgens haar [slachtoffer] gedood.

In geen van de beide verhoren wordt melding gemaakt van het door hem eventueel roken van een of meer sigaretten en weggooien van de peuk(en) tijdens zijn ontmoeting met [betrokkene 1] bij het Shell station. Verder wordt in het verhoor nog op een aantal andere onderwerpen ingegaan die in het kader van het verzoekschrift niet relevant zijn.

Op basis van beide verhoren moet worden vastgesteld dat [betrokkene 2] zelf zegt dat hij op de avond van de moord bij het bewuste Shell-station is geweest. Hij had daar met [betrokkene 1] afgesproken, heeft haar daar ontmoet, heeft wat coke van haar gekregen en is weer vertrokken. Tien minuten later kwam hij weer langs deze plek en nam waar dat er een tweede persoon bij haar in de auto zat. Hij verklaart dat het toen donker was en dat hij niet kon zien wie die andere persoon was.⁵ Dit sluit aan bij de verklaringen van [betrokkene 1] dat zij daar eerder op de avond van 22 januari een briefje van 20 euro aan [slachtoffer] had gegeven.

Indien nader onderzoek naar enkelvoudige DNA-sporen op de aangetroffen peuken zou leiden tot een match met het DNA-profiel van [betrokkene 2], dan zou dit naar de mening van de Commissie geen nieuw gegeven opleveren dat de door het Hof gehanteerde bewijsoverwegingen in belangrijke mate zou ontcrachten. Immers op grond van zijn eigen verklaring en die van [betrokkene 1] is [betrokkene 2] diezelfde avond ter plaatse geweest. Volledigheidshalve heeft de Commissie gekeken naar de zendmastgegevens van de telefoon van [betrokkene 2] die zich in het dossier bevinden. Die zendmastgegevens vormen geen onderbouwing van de stelling dat [betrokkene 2] rond het tijdstip van de moord ter plaatse is geweest. Evenmin leveren de zendmastgegevens sluitend bewijs op dat hij elders was.⁶

De gevraagde nieuwe onderzoeken

Onder verwijzing naar het bovenstaande komt de Commissie met betrekking tot de gevraagde nadere onderzoeken tot het volgende :

- a. met betrekking tot het onderzoek aan de sigarettenpeuken op de plaats delict

Dit onderzoek komt de Commissie als niet opportuun voor omdat [betrokkene 2] zich zelf al linkt aan de plaats delict (hij verklaart dat het in de avond was dat hij [betrokkene 1] daar ontmoette want het was al donker) en dit door [betrokkene 1] wordt bevestigd (zij spreekt zelf over een tijdstip van rond 24.00 uur). In ieder geval lag het tijdstip van de ontmoeting na het tijdstip (van rond 20.30 uur) dat een medewerker van het Shell station ter plaatse het vuil rond het tankstation had opgeruimd. Het eventueel alsnog aantreffen van DNA-sporen van [betrokkene 2] op sigarettenpeuken zegt dus niets in relatie tot de gebezigde bewijsoverwegingen.

Daarnaast heeft dr. I.E.P.M. Blom als gerechtelijk deskundige, verbonden aan het Nederlands Forensisch Instituut in het rapport dat met betrekking tot deze zaak onder NFI zaaknummer 2005.10.04.031 op 3 juli 2008 is opgemaakt, gesteld dat de (onvolledige) DNA-profielen van de bemonsteringen van de peuken op 11 juni 2008 zijn opgenomen in de

⁵ Verklaring [betrokkene 2] bij de rechter-commissaris d.d. 11 december 2009

⁶ In het strafdossier heeft de Commissie nog een analyse aangetroffen van de gegevens van een mobiele telefoon, met nummer 06.11319331, die bij [betrokkene 2] in gebruik was. Gelet op het feit dat er in de periode van 16 tot 23 januari 2008 in totaal 97 keer met deze telefoon contact is geweest met de telefoon die bij [betrokkene 1] in gebruik was, kan gesteld worden dat dit een belangrijk en actueel communicatiemiddel tussen [betrokkene 2] en [betrokkene 1] is geweest. In het tijdvak van 23 januari 2008 00.14.38 uur tot 05.30.00 uur heeft de telefoon van [betrokkene 2] zich blijkens de mastgegevens bevonden op of nabij het woonadres van [betrokkene 2], [woonadres]. Het dodelijke incident vond plaats op 23 januari 2008 om 02.34.56 uur bij het Shell-station aan de Gestelseweg 1 te Den Bosch. Volgens de ANWB routeplanner bedraagt de afstand tussen de twee locaties 4,5 kilometer en vraagt het 11 minuten per auto om de afstand te overbruggen.

Nederlandse DNA-databank voor strafzaken en sindsdien vergeleken met de daarin aanwezige DNA-profielen. Bij deze profielen waren tot op het moment van het uitbrengen van het rapport geen matches met andere DNA-profielen gevonden. Indien een spoor of referentiemonster in een andere zaak met de opgenomen profielen in deze zaak zou matchen, dan zouden de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis zijn gesteld. Tot op heden is dit niet gebeurd.

Met betrekking tot [betrokkene 2] is dit ook niet verwonderlijk. Navraag bij het NFI heeft opgeleverd dat er geen DNA-profiel van de persoon [betrokkene 2] in de Nederlandse DNA-databank voorkomt en dat dit hier ook nooit in heeft gezeten.

Nu zijn DNA-profiel niet is opgenomen in de DNA-databank loopt de mogelijkheid om dit alsnog te vergelijken met eventuele andere DNA-sporen stuk op het feit dat [betrokkene 2] op 13 januari 2011⁷ is overleden en dat van hem geen DNA-monster meer kan worden afgenomen.

b. onderzoek aan de trainingsbroek

De Commissie acht dit nadere onderzoek niet noodzakelijk nu het Hof hier tijdens de behandeling al uitvoerig aandacht aan heeft besteed en een eerder identiek verzoek gemotiveerd heeft afgewezen.

c. onderzoek aan de witte schoenen

Navraag bij het NFI heeft opgeleverd dat de in beslaggenomen witte schoenen niet voor nader onderzoek bij het NFI zijn aangeboden. Het komt de Commissie als niet opportuun voor om deze witte schoenen, waarbij het de vraag is of deze nog bewaard gebleven zijn, alsnog aan het gevraagde nadere onderzoek te onderwerpen. Zelfs al zou het ontbreken van een mogelijk reflecterend hielkapje worden vastgesteld dan weegt dit naar de mening van de Commissie onvoldoende op tegen de door het Hof geformuleerde bewijsoverwegingen.

Conclusie van de Commissie

Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen ziet de Commissie geen gronden om aan het verzoek tot nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening ex artikel 461 van het Wetboek van Strafvordering tegemoet te komen.

Maastricht, 9 juni 2017

H.L.G.J. Merckelbach,
Plv. voorzitter Adviescommissie afgesloten strafzaken

⁷ Blijkens het Uittreksel Justitiële Informatiedienst d.d. 28 februari 2017.